

λεοντόθυμος—λεπρός.

- λεοντόθυμος**, ον, λεοντόχαρδος, Βυζ.
- λεοντοκέφαλος**, ον, ἔχων κεφαλὴν λέοντος, Λουκ. Ἐφρ. 41.
- λεοντοκόμος**, ον, περιποιούμενος ἡ διατρέψων λέοντας, Ὄππ. Κυν. 52, Φιλόστρ. 712.
- λεοντόχαρανον**: Ἀμαζονεῖνδ (ἀ)- ὅπλον τὸ Πίσυχον.
- λεοντομάχος**, ον, μαχόμενος μετὰ λέοντος, Ποιητής ἐν τοῖς Ὑξών. Ἀνεκδ. 2. 48.
- λεοντομάχης**, ἥς. (μίγνυμι) ὁ προειδῶν ἐκ τῆς μίξεως λέοντος μετὰ τίνος ἀλλοῦ λέων, κατὰ τὸ ηὔμα λέων καὶ κατὰ τὸ ηὔμα ἄλλο τι, Πολυδ. Ι'. 38.
- λεοντομάρφος**, ον, ἔχων τὸ σχῆμα λέοντος, Οὐραπόλις 1. 21.
- λεοντομάρμητος**, -τηχος. ὁ, κατὰ τὸ ηὔμα λέων καὶ κατὰ τὸ ἄλλο ηὔμα μηρύπη, Ἀρκάδ. 19.
- λεοντοπάρδος**, ον, ὁ, λεοπόρδας, ὡσαύτως λεοπαρδος, Achimes Ὄνειρος. 273.
- λεοντοπάτελον**, τό, φυτόν, τὸ λεοντόφυτον, Leonticē leontopetalum, Διοσκ. 3. 110.
- λεοντοπίθηκος**, ο, λεοντοειδῆς πίθηκος, Φιλοστοργ. Ἐκκλ. Ἰστ. 3. 11.
- λεοντοπόδειον**, τό, φυτόν τι, Διοσκ. 4. 131.
- λεοντόπους**, ὁ, ἥ, -πουν, τό, ἔχων πόδες λέοντος, Εὐριπ. Δποσπ. 544.
- λεοντοπρόσωπος**, ον, ἔχων πρόσωπον λέοντος, Σχόλ. εἰς Εὐρ. Φοιν. 416.
- λεοντοστρόθος**, ὁ, ἔχων στρῖθος λέοντος, Ήλιος. Κωνσταντινουπόλιτ. ἐν Ηλανάριτ. Χρον. Τραπεζοῦντ. σ. 366, 58, 90.
- λεοντοτρόφια**, ἥ, τὸ διατρέψεν ἡ διατρέψει λέοντας, Αἴδ. π. Z. 6. 8.
- λεοντοτύχος**, ον, (ἔχων ἡ διατρέψει λέοντας, Μεριν. Βίος Πρόκλ. 10).
- λεοντοφόνος**, ον, ὁ φοεύων λέοντας, Ἀνθ. Π. 6. 74, Χριστοφ. Ἐκφρ. 137.
- λεοντοφύνον**, τό, ἔχων τοις ηὔμαις τὸν λέοντας, Συρίας διὰ τοῦ φοεύοντος τὸν λέοντα, Ἀριστ. π. Θεοφάσ. 146, πρβλ. Αἴδ. π. Z. 4. 18.
- λεοντοφόρος**, ον, ὁ φέρων λέοντας, ἤτοι τὴν εἰκόνα λέοντος, ἢν τῷ λεοντοφόρῳ τούτῳ κλήρῳ ἐν ἀρχῇ ἐντύχεις Λουκ. Ἐφρ. 44.
- λεοντοφυῆς**, ἥς, ἔχων λέοντος φύσιν, Εὐρ. Βίκη. 1106.
- λεοντοχλατος**, ον, περιβέβημένος λέοντος δοράν, Ἀνθ. ΙΙΙ. 94, πρβλ. λεοντοχλάτης.
- λεοντοχόρτος**, η, ον, καταβιθρωσκόμενος ὑπὸ λέοντος, λεοτοχόρταν (-στον Διον.) βούσσαλιν Δισκύλ. Ἀποσπ. 316, ἵσε Διονέσ. Παραλ. 466.
- λεοντοφύχος**, ον, (ψυχή) ἔχων λεοντίδην φυκήν, Σχόλ. εἰς Π. E. 639.
- λεοντωδης**, εις, =λεοντοειδῆς, δημος λέοντας, Ἡθῆ Ἀριστ. Πολιτικ. 8. 4, 2'- τὸ λεοντωδές, ἡ διάνεσις, τὸ πνεῦμα λέοντος, Πλάτ. Πολ. 590B. -πέρις, -δῶμ, -Ἀδην. 152A.
- λεοντωνύμος**, ον, ἔχων τὸ ὄνομα λέοντος, Τέττ. Ἐπιστ. 2, 263, κλ.
- λεόπαρδος**, ὁ, λεοπόρδας, θεογνώστ. Καν. σ. 98. 12, Ἐκκλ.
- λεουργός**, ὀν, =λεωργός, φεγύμενον ὡς φρεσκὸν ὑπὸ Πολυδ. I', 134, ἀναρέστος τὸν Ξεν. (Ἀπομν. 1. 3, 9), ἐνθα νῦν λεωργός. Λοβεκ. Φρυνιχ. 89.
- λεπαδεύμαται**, ἀπόθ. (λεπτός) συλλέγω λεπτός, Πίσυχον. Φώτ.
- λεπαδενιστήρ**, -ηρος, ὁ, τὸ ἄκρον τοῦ λεπαδόνου, Πολυδ. Δ'. 147.
- λεπαδονον**, τό, ἐν τῷ πλ. κ. τὸ πλείστον, ἀλέπαδνα ἴμάντες στηθοῖσι πλατεῖς οἱ περὶ τοὺς τραχύλους ἐπιτίθεμενοι καὶ πρὸς τὸν λύγινὸν ἀναπεστούμενοι (Ἀπομν. Αἰεκ. Οὐρ. 437), αὐτόρδη ἐπ' ὄπρων (δηλ. ψυχῆς) δῆσε χρύσεισιν καλὸν λυγόν, ἐν δὲ λέπαδνα καλὸν ἔσσαλος χρυσός· ὑπὸ δὲ λυγὸν ἥγαγεν.. Ἰπποποε. ΙΑ. Ε. 730., T. 393, Αἰσχον. Πίσυχος 191, Ἀριστοφ. (ἴσε ἐν τὸν κατατέμανων) ἐν τῷ ἔνικ., Αὐθ. II. 4. 3, 47· καὶ μεταφορ., ἀνάγκης ἐδολέπαδνον Αἰσχον. Ἀγ. 217· — περὶ τοῦ ἐν Εὐρ. 562, ἵσε ἐν λέει. ἀλαπαδνός. — Υπάρχει καὶ μεταγεν. τύπος λέπαδνον, κατὰ τὸ Αἴπολ. Λεξ. Οὐρ. 1. 16. λέπαδνα.
- λεπαδοτεμάχογχοκαράνιολειψιφόμποτριμ**—μάχοτσιλφίοκαραδο-μελέτο-κατακατεκαρύμενο-κτυλ-επικαρδιοφο-φαττο-περιστερ-ἄλεκτρον-οπτο-κεφαλλοιοκυγάλο-πελεδο-λάγχωφο-στρατο-θάρητο-τραγάνο-πτερύγωνα. κωμικὴ λέξις ἐν Ἀριστοφ. Ἐκκλ. 1169 (κατὰ τὴν διόρθωσιν τοῦ Μεινεκε), δημος ἐδέσματος παρεκευασμένου ἐκ πνεύματος εἶδους ἡδονῶν, ἰχθύων, γρεάτων, πτηνῶν καὶ καρυκευμάτων.
- λεπάδων**, = πέσσων, ἐν τῷ Πλωτ. πρκμ., ἀλεπεπασμένον· πεπεμένον, οὐτος Στράτιες, Φώτ., Πίσυχον.
- λεπατίος**, ο, ον, (λέπτος) ἐπι-ἀποκρίμυνον τόπου, ἐφρύη Εὐρ. Πλατ. 394· πεπρώθης, ἀπόκρημνος, χθών, νάπη δ αυτ. ἐν Ἰππ. 1218, I. Τ. 324.
- λεπανος**, ἥ λεπανος· λεπόδερμος. Ταραντῖνος· Πίσυχον.
- λεπαργός**, ον, (λέπτος) ἔχων λευκὸν δέρμα ἥ λευκὰ πιέρζ,
- κίρκος Δισκύλ. Ἀποσπ. 305. 5· ἐπὶ τρέχου, ὁ λευκοχοίδιος ἥ λευκόλευκος, Θεόρ. 4. 45· ὁ οὐσιαστ., λέπαργος, δ. ἐπὶ δους, Νικ. Θρη. 349, Πίσυχον.
- λέπας**, τό, (λέπω) ἀπόκρημνος πέτρα, Σιμων. 117. 1, Δισκύλ. Ἀγ. 283, 298, Εύρ. Φοίν. 24, κ. ἀλλ.· ωστιώτις παρὰ Θουκ. 7. 78· ἐν γρήσει μόνον καθ' ἐνικ. ὄνομ. κατ' αἰτ.
- λέπαστη**, ἀδός, ἥ, μονοθύρων δοτραχόδερμον, πεταλίδα, Λατ. πατέλλα, ὄνομασθεῖσα οὐτῶς ἐπειδὴ προσκολλᾶται εἰς λίπας, πέτραν, Ἐπιχ. 23 Αιγ.· ὥσπερ λεπάς προσεχόμενος τῷ κλού Αριστορ. Σφ. 105, πρβλ. Πλ. 106.
- λέπαστη** ἥ λεπάστη, ἥ, (λεπτός) εἶδος ποτηρίου ἔχοντος τὸ σχῆμα λεπάδος ἥ πεταλίδας, Ἀριστοφ. Εἰρ. 916, Κωμικ. παρ' Αἰρην. 484Γ ἔξι· — ωσαύτως λεπαστής, έδος, ἥ, Συλλ. Ἐπιγρ. 8316, Πίσυχον· — περὶ τὸ λεπάστης ὡς μέτρων ύγρων, τὸς Βούκλ. ἐν Συλλ. Ἐπιγρ. ΕΠ. ἄνωτ.
- λέπαστην**, τό, ἔργαλεῖον πρὸς συλλογὴν πεταλίδων, Πίσυχον.
- λεπεδον**, τό, (λεπτός) μικρὴ λεπίς, Ήρων ἐν Ἀρχ. Μαθηματ. 253, (κ. ἀλλ. λεπίς). **λέπιον**, τό, φυτὸν τις τῆς Συρίας, τὸ ἀλλως καλούμενος γιγγάδιον, χρησιμεύον τὸ ιπγακτικόν επιπλασμα, Διοσκ. 2. 203, Γαλην.: — παρ' Αἰρην. 119Β, 383Α, λεπίδες ἥ -διεν, τό.
- λεπεδοειδής**, ἥς, δημος λεπίδας ἥ λέπιξ, Γαλην. τ. 4, σ. 188.
- λεπεδόχαλκος**, ὁ, ἀμφίσθιος ἀντί τοις λεπίδαις χαλκοῦ, ἵσε ἐν λέπ. λεπτός.
- λεπεδόμαται**, παθ., καλύπτομαι μὲ λεπίδας, τὰ λεπεδώματα = τὰ λεπιδῶτά, Σελε. Ήμερ. ΙΙ. 1. 50.
- λεπεδούται**, συντρέπομαι εἰς λέπιξ, διά τὸ λεπιδόσθαι (τὰ ὄστέα) καταξηρανθέτα καὶ σπάρχε γενόνευα Ιππ. Ἀγρ. 771.
- λεπεδωτός**, ἥ, ὄν, κεκαλυμμένος διά τε λεπίδων, ἐπὶ τοῦ χρονοδιένοι, Ημέρ. 2. 68· τὰ λεπιδῶτά, ζῶν κεκαλυμμένων διά λεπίδων, Αριστ. π. τὰ Ζ. Ιστ. 2. 13, 13, κ. ἀλλ.· — ωσαύτως, Οώρης, Διοσκ. 2. 137. **λεπεδωτός**, ὁ, λεπίδωτος, φοιλός, Συλλ. 10. 22, πρβλ. Διονυσ. K. 78. 37.
- λεπεδωτός**, ὁ, οὐσιαστ., λεπεδωτός, ὁ, ἵσες τις τοῦ Νείλου ποταμοῦ ἔχων μεγάλης λεπίδας, Ημέρ. 2. 72· καλούμενος πυρπρένος, Διονίσ. παρ' Αἰρην. 309Β.
- λεπιδωτός**, πολυτίμου λίθου, Οὐρ. Διορ. 281.
- λεπίδης**, (λέπος) ἀταρά πόνο φοίνιον, «ξελουδίδιον», Ἀντιτράν. ἐν «Φιλοθεάριφ» 1. 10, Θεορρ. π. Φ. Ιστ. 3. 13, 1· ἐνεργ. παρὰ τοῖς Εἴδ. (Περ. 3. 27, κ. ἀλλ. λεπταρος), Ημέρ. 10. 27, 11.
- λεπίδιον**, τό, λεπτὸς φλοιός, «φλούδη», Ιππ. Κωκα. Ημέρ. 102.
- λεπίδης**, έδος, ἥ, (λέπω) λεπίδης φλοιός, «φλοῦδη», Ιππ. Ἀρ. 1252· λ. φωτ., «τσόφη» φλοιός, κελύρος, Αριστοφ. Εἰρ. 198· τὸ κίτιον· λεπτοκαρύων ἥ ήγκη αὐτοῦ· Αἰρ. Η. 6. 22 καὶ 102· φλοιός φρυγομηνού, Σχόλ. εἰς Λουκ. πάς δεῖ Ιστ. Συγγρ. 5. 2· περιλεπτικῶν, αἱ λεπίδαις, τὰ λέπιται, λεπίδος σιδηρηῆς ὁσπερ πιγμοισιδέος Ημέρ. 7. 61· δὲ ἐν δρυνοὶ πτερόν, τοῦτο ἐν λιγύῳ έστι τοι. Λ. Αριστ. π. τὰ Ζ. Ιστ. 1. 1, 9· ἀτιθέτ. τῷ φοιλε, αἰρόμ. 1. 6, 4, 3, 10, 1· ἀντιθέτων ἐπὶ φρεσων, Νικ. Θρη. 131. 3) ἐπὶ διλῶν πραγμάτων, λεπίς χαλκοῦ, τὰ κατὰ τὴν συρηλασίαν τοῦ χαλκοῦ ἀποπεδῶντα λεπτὰ τεμάχια, Λατ. aquaria acris (Κέλ. 2. 12), Διοσκ. 5. 89 καὶ 90 ἀπόλ. λεπίς, Ιππ. 614. 15· λεπίς πρίονος, πριονίδαι, Σηλοιδ. Χειρουργ. σ. 158· λεπίδες (δηλ. χιδνοῖς), νιφάδες, Θεορρ. π. Φ. Ιστ. 4. 14, 13.
- λεπισμα**, τό, τὸ διὰ τῆς ἔχεπισως ἀρχικούμενον, φλοιός, Εδδ. (Γεν. Λ. 37), Διοσκ. 1. 22, Γαλην.
- λεπισμός**, ὁ, τὸ λεπίζειν, ἀφαίρειν τὸν φλοιόν, Θεόδ. Στουδ. σ. 352C.
- λεπιστής**, ου, δ, =ψεύστης, Πίσυχον, Επι-ψιολ. Μέγ.
- λεπιστής**, ἥ, ὄν, «κερλουδιστής», Αἴκιν. Ηελ. Διαθ. Εύστ. 1246. 28.
- λεπιτορες**, δ, Αἰολ. δνομα τοι λαγοῦ, Λατ. lepus, παρὰ Varron. R. R. 3, 12, L. L. 5. 20· πρβλ. λεπιθρης II.
- λεπός**, τό, (λέπω) λεπίς, φλοιός, «λέπι», «Δλεξ. ἐν Ἀδεή. 9. Κυκλώπιοι Λουκ. Ιχαρ. 19· σταφίδος Νικ. Θρη. 913· λιγύων λέπη Ημέρ. 5', 51, 9.
- λεπρα**, Ιων.-οη, ἥ, (λεπρός) ἥ λεπρα ἥ ποιοῦσα τὴν ἐπιδερμίαν λεπτοποιήσαντα, Ημέρ. 1. 138, Ιππ. Δφ. 1248· ἐν τῷ πληθ. Ιππ. 114D· ἵσε ἐν λευκῃ.
- λεπράς**, αδός, δ, ποιητ. θηλ. τοῦ λεπροῦ, τραχύς, λεπρές πέτρα Θεόρ. 1. 40· ωσαύτως ὡς οὐσιαστ. λεπρα, ἥ, πέτρα αποκράτειος βρύχος, Ιππ. Δ. 1. 129.
- λεπράων**, ἔχων λέπραν ἥ γνωμαι λεπρός, Εδδ. (Ἀριθμ. ΙΒ', 10)· λ. τὴν κύτουν Πεπ. 1140G, πρβλ. Ἀρ. 1252, Littre 4. σ. 419· κεράμιον δέρηρον λεπρά, κυδζ, εύρωται· Αριστοφ. Αποσπ. 511.
- λεπράων**, = τὸ πρότη, Διοσκ. 1. 102, Πορ. π. Αποχ. Εμψύ. 3. 7· λ. τὸ δψικές Σχόλ. Ἀριστοφ. εἰς Ορφ. 149.
- λεπρεος**, η, ον, διά τὴν λεπραν τὸν πρότη, Διοσκ. 1. 50, κατ. λεπρέων, τραχύς, ἀνιθετον τῷ λεπρο, εἰς τόπων, αναγνωσκόμενον ὑπὸ τοῦ Κοραρ ἐν Ιππ. π. Δέρ. 79, 123, κατ. οὐσια, βουνοῖς λ. Συλλ. Επιγρ. 290J.D. 12.
- λεπρα**, δ ἔχων λεπραν, Ηειρρ. π.